

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 14. dubna 2005

ve spojených věcech C-128/03 a C-129/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato): AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) proti Autorità per l'energia elettrica e per il gas a dalším ⁽¹⁾

(Vnitřní trh s elektřinou — Zvýšení poplatku za přístup k vnitrostátní energetické přenosové soustavě a za její užívání — Státní podpory — Směrnice 96/92/ES — Přístup do sítě — Zásada zákazu diskriminace)

(2005/C 132/09)

(Jednací jazyk: italština)

Ve spojených věcech C-128/03 a C-129/03, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Consiglio di Stato (Itálie) ze dne 14. ledna 2003, došlými Soudnímu dvoru dne 24. března 2003, v řízení AEM SpA (C-128/03), AEM Torino SpA (C-129/03) proti Autorità per l'energia elettrica e per il gas a dalším, za přítomnosti ENEL Produzione SpA, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas předseda senátu, A. Borg Barthet, S. von Bahr (zpravodaj), J. Malenovský a U. Lohmus, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 14. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Opatření, jako je opatření dotčené v původním řízení, které přechodně ukládá zvýšení poplatku za přístup k vnitrostátní přenosové soustavě a za její užívání pouze podnikům vyrábějícím a distribuujícím elektřinu z vodních a geotermálních elektráren za účelem vyrovnání výhody vzniklé těmto podnikům během přechodného období liberalizací trhu s elektřinou v důsledku provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, představuje rozlišování mezi podniky v oblasti nákladů vyplývajících z povahy a struktury dotčeného systému nákladů. Toto rozlišování jako takové tedy nepředstavuje státní podporu ve smyslu článku 87 ES.

Zkoumání podpory však nemůže být odděleno od účinků jejího způsobu financování. Pokud v situaci, jako je situace v původním řízení, existuje vztah závazného určení mezi zvýšením poplatku za přístup k vnitrostátní přenosové soustavě a za její užívání a režimem vnitrostátní podpory v tom smyslu, že výnos ze zvýšení poplatku je nezbytně určen k financování této podpory, je uvedené zvýšení nedílnou součástí tohoto režimu, a musí být tedy zkoumáno společně s tímto režimem.

2. Pravidlo nediskriminačního přístupu k vnitrostátní energetické přenosové soustavě potvrzené směrnicí 96/92 nebrání členskému

státu, aby přijal přechodné opatření, jako je opatření dotčené v původním řízení, které ukládá pouze některým podnikům vyrábějícím a distribuujícím elektřinu zvýšení poplatku za přístup k uvedené soustavě a za její užívání za účelem vyrovnání výhody vzniklé těmto podnikům během přechodného období změnou právního kontextu v důsledku liberalizace trhu s elektřinou vyplývající z provedení uvedené směrnice. Postupujícímu soudu však přísluší, aby se ujistil, že zvýšení poplatku nepřekračuje to, co je nezbytné pro vyrovnání uvedené výhody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 12. dubna 2005

ve věci C-145/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social, nº 20 de Madrid): Dědici po Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) a dalším ⁽¹⁾

(Sociální zabezpečení — Články 3 a 22 nařízení č. 1408/71 — Článek 22 nařízení č. 574/72 — Hospitalizace v jiném členském státě, než je příslušný členský stát — Nezbytnost naléhavé léčby životní důležitosti — Převoz pojištěné osoby do nemocničního zařízení třetího státu — Význam formulářů E 111 a E 112)

(2005/C 132/10)

(Jednací jazyk: španělština)

Ve věci C-145/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 CE, podaná rozhodnutím Juzgado de lo Social nº 20 de Madrid (Španělsko) ze dne 6. listopadu 2001, došlým Soudnímu dvoru dne 31. března 2003, v řízení Dědici po Annette Keller proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), původně Instituto Nacional de la Salud (Insalud), Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts (zpravodaj) a A. Borg Barthet, předsedové senátů, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis a M. Ilesič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 12. dubna 2005 rozsudek, jehož výrok je následující: